

Η ΩΡΙΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΑΡΙΜΕ

29 Οκτωβρίου

Παρίσι Φεβρουάριος

Φιλτάτη μου,

Άγαπημένη μου,

Είσαθε θελκτική, γοητευτική, αξιολάτρευτη! Στέλνοντάς μου το πορτραίτο σας μου έδωσατε διπλή εντύπια, πρώτον γιατί έχω την εικόνα σας και δεύτερον, γιατί μου έδειξατε εμπιστοσύνη. Την ημέρα που αγοράσατε το γράμμα σας θα είχατε κάποιο ξεχειλιμένα καλόνισμα, αλλιώς πώς να ξεηγήσω τα τόσα καλά λόγια σας; Μόνον ένα είχατε παραλείψει σ' αυτό το γράμμα: Να μου πητε ποτέ θα σας ιδώ.

Είπε μόλις μιά ώρα που εδιάβασα το γράμματάι σας και ξέρετε γιατί; Ήταν κρυμμένο κάτω από μιά στίβα χαρτιά πάνω στο γραφείο μου. Αφού δεν περιφρονήτε τα δώρα μου σας στέλνω μερικά βάζα γλυκό τριαντάφυλλο, γυσεπί και περιγαμότο. Δώσατε σας παρακαλώ ένα βάζο στην κυρία ντέ Σ... μαζί με τα σέβη μου. Σας είχα υποσχεθί να σας στείλω παντουλίτσες και παο' δη την άρνησι σας θα σας τις έστειλα, αλλά δυστυχώς δεν τις βρήκα πιά. Θα σας στείλω άντι γι' αυτές ένα τοιχικό καθρέφταί που θα σας εινε χρησιμοποιατο. Τα του πρωτοκόλλου, όταν θα συναντηθούμε θα τα κανονίσατε σεις, αλλά σας παρακαλώ πιστέψατε ότι έχω γριζα μαλλιά. Με τι τρόπο να σας το αποδείξω;

Είσαθε αναποράσιμη. Είμαι μιά παλιά συνήθειά σας αυτή που την έχετε κληρονομήσει απ' τις καλόγριες. Άλλα δεν έχετε να κερδίσατε τίποτε, γιατί σας βεβαίως πως αν δεν μου δώσατε την άδεια να σας επισκεφθώ, θα έλθω ως δήθεν άπεσταλμένος από την x. Δ... για να σας ζήτησω κάτι.

Αφού θα πάτε στην Πομπηία, μπορώ να σας δώσω ένα συστατικό γράμμα για τον διευθυντή των άνασκαφών, αν σας ενδιαφέρουν αυτά τα πράγματα. Καταλαβαίνω όμως ότι δεν θα ιδωθούμε ποτέ. Άρχισα να άπελτίζωε στα σοβάρια, ώστόσο δεν πάω να σας σκεπτόμαι.

ΠΡΟΣΠΕΡ

Παρίσι Μάρτιος

Γιατί τάχα δεν θέλετε να συναντηθούμε σ' έναν περίπατο; Ή. Ν. πιά καλά, στο Βρετανικό Μουσείο, στην γαλαρία "Γυκεροστάιν"; Όταν έπληγα να παραλάβω το πορτραίτο σας ήμουιν μαζί μ' ένα φίλο μου, ο οποίος είχε σκανδαλισθί πολύ με το μεγάλο μου δέμα, που δεν έννοουσα να το άνοιξω μπροστά του. Ίσως να υποκτεινθήτε τί ήταν, μα πάντως εγώ δεν τού είπα τίποτε. Γράφετέ μου συχνά, αφού δεν βλέπομεθα,

ΠΡΟΣΠΕΡ

Φιλτάτη μου,

Είπε δυό μέρες τώρα που ρωτιέμαι αν πρέπει να σας γράψω και άσφαλώς ή ύπερηφάνεια μου δεν θα έκρυπε να μ' άφήση να το κάμω, μα μου προξέγατε τούση εύχαριστήσι το γράμμα σας!

Λονδίνον 10 Δεκεμβρίου
Άγαπημένη μου,
Γιά τ' όνομα του Θεού πως δεν άπαντήσατε στο προτελευταίο γράμμα σας και το πορτραίτο με είχαν τόσο πολύ ένδοουάσει, που είχα χάσει σχεδόν τα λογικά μου.

Γράμμα μου: Το-

Λοιπόν γινίκατε πλουσία; Τόσο το καλλίτερο. Σας συγχάριω με όλη μου την καρδιά, γιατί πλουσία σημαίνει έλευθερία. Ό φίλος σας που είχε αυτή την τόσο ωραία ιδέα βεβαίως θα εινε έρωτευμένοςμαζύ σας, μα σας δεν θα μου το έμολογήσατε ποτέ, γιατί άγαπάτε τα μυστηριώδη πράγματα. Σας συγχάρω λοιπόν προκαταβολικώς.

Τώρα που συνήλθα κάπως και βρίσκομαι στο Λονδίνον αισθάνομαι τον έαυτό μου ψυχραιμό και μπορώ κάπως να λογικευθώ.Λοιπόν πότε μου τώρα, θέλετε να με ιδήτε; Γιατί το άποφαινεταί τόσο; Κανείς από τον κύκλο σας δεν με γνωρίζει κι' έτσι δεν θα έκανε σ' κανένα έντύπωσι ή έπισκεψή μου.

Γιατί δεν πάτε στη Ρώμη και στην Νεάπολι να θαυμάσετε ζωγραφική και ήλιο; Είσατε σέ θεσί να καταλάβετε την όμορφιά της Ιταλίας και θα γυρίσατε άπ' αυτό το ταξίδι πλουσία σε ιδέες και σε έντυπωσις. Δεν σας συνιστώ διούλου την Έλλάδα, εκεί θα ήθελα να έπηγαίμε μαζί κι' ώσπου νάρθη αυτή ή ημέρα σας στέλνω αυτό το χαρτοράκι που το έκομα άλλοτε στην Έπίδαυρο. Ίσως ή σκιά του Άσκληπιού να τα φέρη μέζυ και να μιάς κινή να συναντηθούμε καμμία μέρα.

Μου φαινεταί πως το ζάνετα άπό φορμό μου σάς πουν ότι εκάματε κάτι που δ' έγ' είναι σ' ω σ' ο σ' ο, γιατί δεν θέλω να πιστώω πως φοβήσατε μη τυγόν γνωριζόντάς με πιά πολύ χάσατε την ιδέα που έχετε για μένα. Αν ήξερα πως σκεπτήσατε έτσι πραγματικά, θα έλεγα ότι είσατε ο πρώτος άνθρωπος που έχει την προνοητικότητα να φυλάγαται τόσο. Άλλά ως ξετίσαομε την πρώτη αίτια. "Αν δηλαδή είναι ή δεν εινε σ' ω σ' τ' ο' το να έλθω να σας επισκεφθώ.

Μή το πετάτε το χαρτοράκι μου, αντιπροσωπευει μιά τόσο όμορφη έποχή. Δεν θα ξεχάσω ποτέ το ταξίδι μου στην Έλλάδα! Έκει είδα τις ωραιότερες άρχαιότητες του κόσμου. Τόν Παρθενώνα θα τον θυμάμαι πάντα, μα δεν θέλω έπ' ουδένι λόγω να τον δήτε μένη σας. Πηγαίνατε καλύτερα στην Ιταλία.

Γιατί να μην εινε όμως σωστό; Μήπως θα σας φράμ με τό να έλθω; Όχι βεβαίως. Μοτε αν δεν το θεωρείτε σωστό το ζάνετα για τον κόσμο. Μην ξεχνάτε όμως ότι αν θέλουμε να συμβαδίζουμε με τις γνώμες του ένός ή του άλλου, δηλαδή του κόσμου, δεν θα κάνουμε ποτέ τίποτε που να μιάς εύχαρισθώ.

ΠΡΟΣΠΕΡ

Παρίσι Μάρτιος

Με τό να μου στείλετε το πορτραίτο σας μου δείχνετε άρεκατό την εκτίμησι σας και για να με εκτιμάτε σημαίνει ότι έχετε εμπιστοσύνη σ' έμέ. Λοιπόν, γιατί τούση δυσπιστία;

Άγαπητή μου Φίλη,

"Έλαβα το γράμμα σας και μ' εθύμισα πολύ. Έτσι λοιπόν ή σ' αντική ύπερηφάνεια σας σάς έμποδισε να με ιδήτε! Άλλα το κάτω της γραφής δεν έχω κανένα δικαίωμα να σας κάνω παραόνομα. Σας συνήγησα ώστόσο τις προάλλες και δεν ξεροχ' τι μ' έμποδίζε να σας πλησιάσω και να σας μιλήσω. Μου φαινεταί φαισιότερη από άλλους, μα βρισκα λιγάκι ένθυστικό να τό λέτε μόνη σας. Όσο για με δεν πιστεύω να είμαι ούτε καλύτερος ούτε χειρότερος από την παλιά έποχή.

Πιστέψτε με, άγαπητή μου, δεν έχετε κανένα λόγο να διατάζετε τόσο. Έπιμένω σ' αυτό γιατί αν εξακολουθήτε ν' άρνησασθε, ή άλληλογραφία μας δεν έχει λόγον ύπάζεως.

ΠΡΟΣΠΕΡ

Με τό να μου στείλετε το πορτραίτο σας μου δείχνετε άρεκατό την εκτίμησι σας και για να με εκτιμάτε σημαίνει ότι έχετε εμπιστοσύνη σ' έμέ. Λοιπόν, γιατί τούση δυσπιστία;

Τι θέλετε να τό κάμω αυτό το βαλάντιο, που μου στείλατε, αφού δεν εινε κεντημένο από τό λευκό σας ζερβάκι;

"Ένας άλλος άνθρωπος στη θέσι μου, συνηκνημένος άπ' αυτή την άρσίοισι της Έλσας, ίσως να μη την παρέδιδε στην άστυνομία. Όστόσο εγώ εκείνη την έποχή είχα έπηρεασθί από τό πνεύμα του πολέμου. Άδιαφορόντας συνεπώς για τα πάντα την κατήγγειλα και σέ λίγο κι' μετά σ' ο' δόκτωρ Ντόναλντ τσουφκαζόντουσαν, χωρίς διατυπώσεις, μιά σ' αυτής φυλακές τών Βρυξέλλων. Ήταν κι' αυτό μιά από τις τόσες άνανδριες τών «ήρώων του πολέμου!»

Κι' όμως θα ήθελα τόσο να είχα κάτι καμωμένο από σας! Το άξιζα για τα γλυκά και τον Τοιρκικό καθρέφτη, που ούτε μου έγράψατε αν τα έλάβατε. Άλλά ήραμε πως δεν έχω κανένα δικαίωμα να σας μιλώσω.

Κι' ο ταγματάρχης Μπιλ Τζόις, μ' αυτά τα τολμηρά λόγια, έκλεισε την άφήγησι της παραπάνω δραματικής περιπέτειας της ζωής του.

Όταν θα πάτε στην Ιταλία και περάσατε από τό Παρίσι άσφαλώς δεν θα είμαι έδω. Πού θα είμαι; Ό Θεός ξέρει. Διούλου παράξενο και να συναντηθούμε στην Ιταλία. Γράφετε μου ποτέ θα είσατε στην Νεάπολι και πόρατε από την κυρία Σ... ένα γράμμα για τόν x. Μπουνοουίται, τόν διευθυντή των άνασκαφών. Και τώρα σας άφήνω και σας ξεκαράω άκόμη μιά φορά τή λότη μου, που δεν σας έγνώρισα από κοντά.

ΠΡΟΣΠΕΡ

ΤΖΩΝ ΓΟΥΝΤΛΕΥ

